

Kakšna je ljubezen, takšna bo nagrada

7. April 1843, dopoldan

1 Napiši dobro besedo za vsakogar! Kdor jo bo upošteval, bo prejel "dober delež", ki mu ne bo odvzet! – Ta besedica pa je iz, Luka 10,40-42, in se glasi takole:

2 *Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: »Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila sámo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!" Jaz pa sem ji odgovoril:*

3 *„Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dober del, ki ji ne bo odvzet!"*

4 Če sem to rekel Marti glede Marije, ki si je izbrala »dobri del« zase, ki pa Mi je kljub temu služila, kaj naj rečem tistim, v katerih ni niti najmanjše sledi »Marije«, ampak jih tudi ne smemo niti najmanj primerjati z »Marto«, ker ne služijo Meni, ampak samo svetu in to marljivo ves dan in zaradi vseh posvetnih misli in posvetnega klepetanja si niti ne vzamejo toliko časa, da bi se z Menoj pogovarjali le pol ure na dan, gledano skupaj; in če pomislijo name, pomislijo Name, kot na zimo, ki je minila pred desetimi ali dvajsetimi leti.

5 Kaj naj torej rečem tistim, ki jim ena nogavica v dnevu daje veliko več za razmišljanje, govorjenje in delovanje, kot jo Moja očetovska ljubezen zbere v enem mesecu, v nekaterih primerih celo v enem letu? Kaj pa tisti, ki ves dan merijo, štejejo in preštevajo, kako dolgo naj bo odrezek in koliko pregibov in šivov naj bo nameščeno v drugem? Kaj naj torej rečem - ne Mariji, ampak samo Marti, ki je zaposlena s služenjem Meni - tistim, ki pogosto delajo za svoje telo do poznih nočnih ur in ne varčujejo s trudom in skrbjo; ko pa naj bi od Mene kaj slišali, jih takoj premaga spanec?"

6 Kaj naj še rečem tistim, ki lahko cele dneve premišljujejo o tem, da jih je na drugi strani ulice pogledal kakšen neumni, nečimrni posvetni človek; ko pa se zaradi takega premišljevanja spomnijo Name, v jezi vstanejo in obrnejo hrbet tistemu, ki jih je opomnil!

7 Tukaj pa govorim le o tistih, o katerih bo treba še govoriti; ne govorim namreč o še slabših posvetnih ljudeh. To so namreč tisti, ki vedno sledijo toku sveta in knezu sveta, **ki prebiva v zraku in v njem vlada**, se pravi (po duhu!), ki ima v tem času svoje delo zlasti z otroki nevere, pod katerim vsi hodijo po poželenjih svojega mesa in po svojem posvetnem razmišljanju in so zato že od rojstva otroci večne jeze.

8 Zato ne govorim njim, ampak tistim, ki se še vedno štejejo za Moje otroke, a zaradi svojih malenkostnih posvetnih zadev Mene, svetega Očeta, v svojem srcu v duhu in v popolni resnici dneva pogosto ne postavljajo višje kot staro, obrabljeno oblačilo.

Potem sprašujem: Kaj naj jim povem? Ja, pravim, ne bo treba več veliko povedati!

9 Da pa bi se lahko kaj povedalo, četudi ne tako kot Marti, vseeno pravim: Kakšno delo, takšno plačilo! Kakšna je ljubezen, takšna bo njena nagrada!

10 Kdor svojemu telesu žrtvuje več kot Meni, naj zahteva nagrado od svojega telesa,

ko se spremeni v prah in pepel! Če te ljubezen in aplavz sveta bolj zaposluje kot Jaz - no, Meni je to v redu -, naj bo vsaj s tem zadovoljen. Lahko pa je tudi popolnoma prepričan, da se mu nikoli ne bom vsiljeval!

11 Kakšna bodo dela, takšno bo življenje. Kdor tako uživa v smrti, da ga ne moti, ko dan za dnem brska po njej, naj dela vsaj to, kar ga veseli! Konec koncev naj najde tudi tolažbo v svojem veselju po lastnem načinu! Ampak jaz bom precej daleč od tega!

12 Nič več mi ni treba povedati! - Toda kmalu bo prišel čas, ko bodo takšni marljivi služabniki sveta obeh spolov na tej strani še vedno temeljito občutili, kako "dobro nagrado" so si zaslužili s svojim delom! - To je vse, kar bom povedal!

13 Blagor tistemu, ki si te besede vzame k srcu. Toda bližnja usoda mlačnega, da bo izpljunjen iz Mojih ust, je v vsakem primeru rezervirana za večnost. Amen! Tako pravi sveti, pozabljeni Oče. Amen.

[Jakob Lorber](#)

[Nebeški darovi](#)